

נמ:

עין משפט
גר מצוה

רען א מיי פיה מאל
סענס האָן א ווי
נעמט זוכט אונז פאן
פאן טוישע זיט מי קנ
מען ד:
רען ב מיי פיה א
טוישע אס טעף א:
רען ב מיי פיה א
פאן טוישע זיט
מי קנ טעף א:
רען ב מיי פיה א
טוישע אס טעף א:
רען ב מיי פיה א
פאן טוישע זיט
מען ד:
רען ב מיי פיה א
פאן טוישע אס:

רבינו גרשום

למחות ולעבב אדם בחיבורו
אל יצאיו בחצירו וזו
טעם ואם פחות מטעם
הוא אין לו חוקה בתוך
שאריו חסוב. ואין יכול
למחות בידו בעל התנאי
אלא יצאיו בחצירו וטעם
מטעם שכיין שאין לו
חוקה בתוך כבן שאין איפסא
לפי: "חכי קאמר. החדיק
בטעם שיש לו בחציר בחיבורו
זו רחב טעם ובתפסן
אורכו ו' יש לו חוקה
בתוך ברחוב ר' כנגד
אורך כל הרחוב שיהיה
אלו סיחה ב' בעל התנאי
כדו חסוב כדו ברחוב
שיש לו חוקה בתוך כנגד
כל המולד ברחוב איתו
ז' ו: אל שני. שאין יכול
למחות אלא בעל הגג
בתוך התנאי שאין יכול בעל
הגג לעבב לבעל התנאי
שלא ישים בחור שבתולו
ז' פחות מטעם אם הוא
צריך לו שסבך אין לו
חוקה: אבל בעל התנאי בעל
הגג יכול למחות. שלא
יצאיו לו פחות מטעם
בחיבורו בתולו: ר' סבר
ההוא: שמה הדיק.
להי' מנכב בעל התנאי
לבעל הגג באוב שישנה
מראש וגו' וירשטמן באתר
ז' פחות מטעם שיקשו

לפני רבי חייא אמר יגעת

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

דמיטרי בעל החצר בבקע הגג אין יבול לטחות. אע"פ דגני זי
[שלטנין] העלון דיווא לרשות הרצים לא שריין במסכת
עירובין (דף קמ): להיטע עליו אלע כלים העצברים משום דמישיין
דלמא נפיל וזמי לטוויי והבאל נא מישיין שמה פיוול ער ראשו של
היין החרב אטווי ענדל זי שער

ויכול למחות פחות מטפח אין לו חזקת ואין יכול למחות: **גמ'** אמר רבי אסי אמר רבי מני ואמרי לה אמר רבי יעקב אמר רבי מני החזיק בטפח החזיק בד' מאי קאמר אמר אביי ה"ק אהחזיק רוחב טפח במשך ארבע החזיק ברוחב ארבע: פחות מטפח אין לו חזקה ואינו יכול למחות: אמר רב הונא אם שנו אלא בעל הגג בבעל החצר: אבל בעל החצר בבעל הגג יכול למחות ורב יהודה אמר אפילו בעל חצר בבעל הגג אינו יכול למחות לימא ⁶בהזיק ראייה קמפלגי דמר סבר שמייה הזיק ומר סבר לאו שמייה הזיק לא דכולי עלמא שמייה הזיק ושאני הכא דאמר ליה לתשמישתא לא חזי למאי חזי למתלא ביה מידי מהדרנא אפאי ותלמיא ביה ואידך דא"ל יומני דבעיתת: **מתני'** לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השותפין ילקח בית בחצר אחרת לא יפתחנה בחצר השותפין יבנה עלייה על גבי ביתו לא יפתחנה לחצר השותפין אלא אם רצה כונה את החדר לפנים מכיתו וכונה עלייה על גבי ביתו ופותחה לתוך ביתו: **גמ'** מאי איריא לחצר השותפין אפילו לחצר חבירו נמי לא לא מביעאי קאמר ולא מביעאי לחצר חבירו דלא אבל לחצר השותפין דא"ל סוף סוף אהו קא בעית אצטנעוי מינאי בחצר קא משמע לן דאמר ליה עד האידנא בחצר הוה בעינא אצטנעוי מינך השתא אפי' בכית נמי בעינא אצטנעוי מינך ת"ר מעשה באדם אחד שפתח חלוניו לחצר השותפין ובא לפני ר' ישמעאל בר רבי יוסי אמר לו החזקת בני החזקת ובא ופתחת ⁶ יגע וסתום אמר רב נחמן ולסתום

יאמר כל שכן שיחשמו בו צדודת תלוי באור שלו. אי נמי
 שאל לקבוע זיון סמך לכתלוי דהא ליהא חיקן רחבי:
 ואם שאל שיחשמו זיון סמך כדכר מפני שהוא עיון וסכיני
 עונות מפרש לקיים: **ומר פירא לא שמיא עיון**. רב יהוד
 גג. לבעל הכרז לשום תשמיש לא חוי לי האי זיו כל שה
 פלי וכשארנה לחלות מהדרנה אפלי ואושיט ורועי ואחלה
 דקר ליהא חיקן רחבי. ורב הונא (א"ל) וימנין דנעיתת
 בלך פירא ולא תבוס מלהסכל בחצרי ולא תהא נתפס
 מהדרנה אפלי והלכך איכא חיקן רחבי: **מרתני** לא
 שכן לחצר חבירו דמפרשה בגמרא: לקח בית בחצר א
 בחצר אינו יכול לרבות עליהם אכסנאין: לא יפסחנה.
 יגל: **ופסחה לתוך ביתו**. דכיון דדרך פחה שיה יואלי
 א. שאל הדין פה בימי כלום אלא חוקקה לשנים שנים
 א. הדינן דלא יפסח דמשמע מפני שהן רבים שייק
 לו לחצר חבירו נמי לא: **אבל לחצר השופטין**. איכא למימר
 חת ביתו הפחות לחצר ולא מוזק ליה הלוות מירי קמיל
 גא. בחצר הוא בעינא לאיצטעוני מיקא שלא תהא דרך פ
 ין פחה נגד פחה דקמית מיתקין (סא) אבל תשאל אפי
 אינא כי הוית בחצר בעינא לאיצטעוני מיקא כי הוית בנית
 ין: **שפחה חלונותיו**. והיה טוען שעשה ברשות בני חצר
 א דשלא ברשות עשה היה לו למחות. והיינו דאמרינן בפ
 ין: בפניו לאלתר היא חוקה ואין הלכה כן: **לך יגע ופי**

זין ולא מיחו ושוב מיחו: לך יגע וסתום, שאין חזקה עד ג' שנים: אמר רב נחמן

הוא ז"ל טפח בתחלה לחצר חבירו
למלאות איר חצירו ולא אמרין זה
יכא חסרון כדאמרין בגמרא גבי ז"ל
על הגג בזו רואה בחצר ואיכא היק
רואה: פתח מפתח אינו לו חסרה

שאל יראה צעל החלר לבנות שאל
בונה ממוס ואלו קפיד בצביר מטפס
לחשבי: **אין יכול למחוס**. בצמרח
מפרס מי ארץ יכול למחוס במי:
1310. הוא כעין נסר או ראש קורה
הבולט מן העליה לחן ורואר לתלות
ז' חפציו: **גב' מאי קאמר**.
דשמע דהכי קאמר שאל קאמר
בהאלת זח ארן טפס יכול להוציא
כמו כן זח ארבעה דיכין דהחזיק בוז
טפס החזיק נמי בצריעה ומילתא
צעל המחל הוא שאל נמרחא לו
צעל החלר בטפס לא נמרחא
בארבעה: **הכי קאמר החזיק**. בוז
שהוא רחב טפס חלור ד' טפסין
בולט מן הכותל לחן החזיק נמי
בוז שהוא רחב צד' על ד' אורכ
דיכין דהניח לו אורכ על ד' מקוס
חשוב נמרחא לו נמי ברחבו דלין
מקוס חשוב בצמות מד' על ד'.
והוא הדין שאל החזיק ברחב טפס
במשך עשרה לא החזיק י' כח
ברחב ד' אבל אם החזיק ברחב
טפס במשך ג' לא החזיק ברחב
ג' אלא חמשה שהחזיק החזיק.
ולא יומר: **מה רב בונא לא שני**.
דלין יכול למחוס: **אלא צעל סגג**.
שהוא צעל הוי: **צבעל החלר**.
דאין יכול למחוס צו ולומר אל
שחמטם בונא שלי דמה הפסיד צל
סגג הלא כשישמשם צעל החלר
וימלה בוז חפציו לא יראהו לצעל
סגג שחי' הוא מחמסן לו וליכא חיזק
ראוי ואי ממוס ממחלל מקוס הוי
שעכשי ואלו צעל הלא תלות הוי
פציו ללא לא חיישינן דיכין דלין לו

הכי קאמרה ממתי? אין לו חוקה לבעל
זעט הער. יכול למחות בבעל הגב
השחמש יראה בעליה וזו בחצר ואיכא
וולבך איז יכול למחות בבעל החצר
שאלך ואשמדע עליו וזאלה בחצירך
כיון דיכולני למחות בחזרת פנים אס
פוט מן הגב כשעומד בשפת הגב
נגבד אפילו כי לא עומד תטעון
יפתח אדם מלוטטיו לתלך. שם
פ. הסמוך לזה החצר: לא יפתחו
ידי הוסף דיוורן בחצר ומטריח על
לחצר אין טורח לבני החצר שאינו
כדי יתנו יכול למלאות אסכנאין אס
י עשה להן היזק רחיה אפילו יחד
שרי לפתוח דכלאו הכי צעי אינטנטי
מחן דקמני לא יפתח דליל האי לבעל
ביתך (ג) ואי הוינא בבית לאי לבעל
בעינא לאינטנטי מייך כדי שלא מהלי
בעינא לאינטנטי מייך השחא אפילו
הסוקס. סבר לה לאלתר הויא חוקה
ין לעיל (דף מה.) כמאן כרבי יהודה
דלא איהו חוקה עד שלש פנים:
ולפתח

מסורת הש"ס

(א) ולעיל כ: (ב) ושיך
לסופ"א, (ג) ודכפניו רש"ש,
(ד) ול"ל בר רכ"ו.

הגהות הב"ח

(א) נב' וסתחת לך ינב'
(ב) ישב"ם דיה מלי אירא
וכי' אפי' יסוד נמי כלי
ומינת רחיה נחמק: (ג) ד"ה
אכל וכי' ביתך וכי' הינא וכי'
לא הוית כעניא וכי':
(ד) בא"ד כשאתה כנית נמי
כעניא:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones